

Unitat tramitadora: Unitat Administració Secretaria
AJT/12583/2019
Codi document: ASC13I1ZX

Assumpte: MOCIÓ CONJUNTA DE JXCAT, ERC-AM I CAPGIREM VIC DE SUPORT A TOTES LES PERSONES DETINGUDES PER "L'OPERACIÓ JUDAS" EL 23 DE SETEMBRE DE 2019 I CONTRA LA REPRESSIÓ AL MOVIMENT INDEPENDENTISTA

Dilluns 23 de setembre de l'any 2019 ens vam llevar, un cop més, amb la notícia d'una operació repressiva contra el moviment independentista català on es deteniien a 9 persones i es registraven domicilis a Sabadell, Mollet del Vallès, Cerdanyola del Vallès, Santa Perpètua de Mogoda, Sant Fost de Campsentelles, Sant Pere de Torelló i Gurb. A les 9 persones independentistes se les acusa de terrorisme, rebel·lió i tinença d'explosius sense tenir-ne cap prova. Una operació orquestrada per l'Audiència Nacional espanyola, l'antic Tribunal de Orden Público d'època franquista, i el cos militar de la Guàrdia Civil i mediatitzada pels grans mitjans de comunicació.

Ara mateix set persones han estat detingudes i empresonades, i dues més van ser alliberades amb càrrecs després dels escorcolls.

Una d'elles és Xavier Buigas i Llobet, una persona molt involucrada en la vida associativa, cultural i esportiva de Folgueroles. Ha estat regidor de l'Ajuntament entre el 2011 i el 2012 i és una persona molt coneguda i estimada per tots els veïns del poble. En Xevi ha estat detingut a la matinada del 23 davant del seu fill, mentre dormien, en una masia de Sant Pere de Torelló. La Guàrdia Civil va entrar violentament aixafant els panys i sense cap respecte a la intimitat ni a la presumpció d'innocència. En Txevi Buigas és un dels quatre guardes de l'espai natural Guillerics –Savassona des de l'any 1998, on en les seves tasques vetlla per la conservació i gestió d'aquest territori amb més de 12.000 hectàrees al nord-est de la comarca d'Osona. Com a guarda sempre ha destacat per la seva bona feina i és un referent pels seus companys dins i fora del lloc de treball.

Aquesta nova onada repressiva, tal i com ja ho va ser el 20-S d'ara fa dos anys, busca generar un clima d'avís a les portes de la sentència pel 1-O, i és un nou intent de construir un relat inexistent de violència, i lligar independentisme amb terrorisme.

Amb aquestes accions i les anteriors, la maquinària de l'Estat espanyol vol atemorir i desmobilitzar el conjunt del moviment independentista i republicà català, divers, absolutament pacífic i radicalment democràtic.

La societat catalana ha mostrat el seu rebuig, manifestant-se al carrer i organitzant cassolades arreu del país. Esquerra Republicana i Junts per Catalunya al Congrés dels Diputats ha demanat la compareixença del ministre de l'Interior, Fernando Grande-Marlaska, per demanar-li explicacions.

L'operació també té, en període preelectoral, una intenció propagandística evident, que busca, davant l'opinió pública, contribuir a criminalitzar idees polítiques legítimes que comparteixen amplis sectors de la societat catalana. L'independentisme és un projecte cívic, pacífic i no violent, legítim políticament i avalat a les urnes de forma reiterada.

Els ajuntaments són les institucions més properes a la ciutadania. Entre les seves competències hi ha l'obligació de vetllar per a què es respectin els drets i deures de les persones. En aquest sentit, una de les vies per aconseguir-ho és fomentant la participació i la convivència entre les veïnes i veïns, creant o facilitant la creació dels elements que afavoreixen l'expressió de les diverses idees que es donen en el sí de tot municipi.

Alhora, és altament preocupant l'estat d'excepció que vivim als Països Catalans en general, i a Catalunya en concret. Ja fa anys que l'estat espanyol, mitjançant tots els seus tentacles, ha engegat un procés repressiu contra el moviment independentista. L'empresonament de Jordi Sánchez, aleshores president de l'Assemblea Nacional Catalana, i Jordi Cuixart, president d'Òmnium Cultural, el 16 d'octubre de 2017, van marcar un clar punt d'inflexió en l'estratègia repressiva de l'estat espanyol. Ambdós continuen presos, juntament amb la presidenta del Parlament de Catalunya, Carme Forcadell, i els membres del govern Dolors Bassa, Oriol Junqueras, Raül Romeva, Joaquim Forn, Jordi Turull i Jordi Rull, sense oblidar les exiliades polítiques que aquest procés repressiu ha generat: Anna Gabriel, Marta Rovira, Clara Ponsatí, Meritxell Serret, Antoni Comín, Lluís Puig i Carles Puigdemont. Més endavant, els processos oberts contra Adrià Carrasco, veí d'Esplugues de Llobregat, i Tamara Carrasco, veïna de Viladecans, el mes d'abril de 2018, als quals pretenien vincular amb els delictes de rebel·lió, sedició i integració en organització terrorista, van esdevenir un cas paradigmàtic de la repressió estatal vers l'independentisme d'arrel popular. Cal recordar que malgrat les seves causes segueixen obertes, mesos després de l'operatiu es van retirar els càrrecs més greus. El mal, tanmateix, ja estava fet.

El mateix *modus operandi* d'aquell dimarts 10 d'abril de 2018, quan la Guàrdia Civil va posar en marxa una operació contra els CDR, i Adrià Carrasco va veure's forçat a l'exili, i Tamara Carrasco fou detinguda, s'ha repetit el dilluns 23 de setembre de 2019. Així, Adrià i Tamara Carrasco són el clar precedent de l'operació d'aquest 23 de setembre de la Guàrdia Civil al Vallès i Osona. En aquesta ocasió, nou militants independentistes han estat detingudes acusades de voler cometre atemptats amb explosius. Sis d'elles a la comarca del Vallès Occidental, dues al Vallès Oriental i una d'Osona. De nou, l'Audiència Nacional fa una de les seves operacions "preventives", en paraules de la pròpia delegada del Govern Espanyol a Catalunya, Teresa Cunillera. Tanmateix, el dret penal no pot ser mai preventiu perquè es basa en fets passats i no pas en fantasies de futur. Com en el cas de l'Adrià i la Tamara, o en casos anteriors com l'operació Dixan, l'operació Piñata, els 3 de Gràcia o l'operació Pandora contra moviments anarquistes, amb les detencions d'aquest setembre de 2019 estem davant, un altre cop, d'un muntatge policial, com ho van ser i així s'ha demostrat, els altres casos enumerats.

Així doncs, denunciem la criminalització de la dissidència, la construcció de relats ficticis i la voluntat d'inocular la por entre la població. Quan fa pocs dies hem commemorat el segon aniversari de l'1-O i la més que probable publicació de les sentències del judici del Tribunal Suprem, l'Estat espanyol torna a treure's la careta i mostra la seva autèntica columna vertebral: la negació de drets.

És evident que les actuals vinculacions delictives estan, de nou, lligades a una campanya d'atac i criminalització dels Comitès de Defensa de la República (CDR) i dels seus membres, que pretén crear un marc per poder legitimar la repressió i posar-los al punt de mira de la persecució política per poder justificar, també, la persecució judicial. No hi ha hagut miraments en inventar, per part de determinats mitjans de comunicació, relats interessadament exagerats amb l'afany de criminalitzar. Alhora, també és evident que l'actuació policial d'aquest dilluns 23 de setembre té clars objectius polítics. A les portes de les sentències del judici contra els presos polítics, l'operació estatal contra l'independentisme té com a objectiu fomentar la por i, amb ella, la desmobilització popular. En d'altres paraules, l'objectiu és esmicolar la dissidència política.

Com a institució que volem democràtica i propera als veïns i veïnes, no podem mirar cap a un altre costat, i davant l'abús de l'Estat, de la mateixa manera que ens manifestem quan ens escanya econòmicament o limita l'autonomia local, també és important manifestar-nos quan es vulneren drets fonamentals i s'aplica la força i el poder judicial per reprimir l'adversari polític, i pretén generar falsos relats de violència terrorista. Denunciem la deriva regressiva i autoritària de l'Estat.

Per totes les raons exposades, els grups municipals sotasignants proposen al Ple de l'Ajuntament de Vic:

1. Defensar com a forma d'acció política absolutament legítima, la protesta, les mobilitzacions, la desobediència civil, resistent i no violenta, pròpia d'una democràcia madura.
2. Rebutjar les actuacions policials desplegades al Vallès Occidental, Vallès Oriental i Osona.
3. Exigir a la Fiscalia la llibertat immediata dels presos i la retirada de tots els càrrecs que, de manera evident, no s'ajusten a la naturalesa de les protestes ciutadanes en les que poden haver participat les detingudes.
4. Exigir a l'Audiència Nacional que sobresegui l'expedient per la naturalesa desmesurada de les acusacions.
5. Comprometre's a fer costat i donar suport als grups de suport que sorgeixin per fer costat a les detingudes del 23 de setembre i a tota la ciutadania que es manifesta en defensa dels drets civils i polítics contra la repressió i persecució política.
6. Manifestar la solidaritat amb el patiment de les persones detingudes, les seves famílies i el seu entorn.

7. Denunciar l'escassa qualitat democràtica d'un Estat que fa un ús partidista de les institucions judicials i emet judicis polítics contra activistes independentistes.
8. Rebutjar i denunciar la campanya de criminalització del moviment independentista, cívic i democràtic i l'intent d'equiparar l'independentisme amb el terrorisme.
9. Rebutjar la violència que hem patit quan, per vies democràtiques, hem intentat exercir drets fonamentals per aconseguir objectius polítics legítims.
10. Exigir la fi de la repressió i la llibertat de les persones perseguides i preses per les seves idees polítiques.
11. Comunicar aquestes mocions als grups polítics i a la mesa del Parlament de Catalunya, al president de la Generalitat, al conseller d'Interior de la Generalitat, al president del govern de l'Estat espanyol i als afectats i afectades.